

TABEL COMPARATIV ȘI DE CONCORDANȚĂ

TEXTUL ÎN VIGOARE	PROPUNERI DE MODIFICARE A TEXTULUI	OBSERVAȚII/CONCORDANȚĂ CU DIRECTIVA
☐ LEGE nr. 182 din 25 octombrie 2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil ☐ CAPITOLUL I: Dispoziții generale ... ☐ Art. 3 ☐ (2) Bunurile care alcătuiesc patrimoniul cultural național mobil sunt: ... ☐ 2. bunuri cu semnificație artistică, precum: a) opere de artă plastică: pictură, sculptură, grafică, desen, gravură, fotografie și altele; b) opere de artă decorativă și aplicată din sticlă, ceramică, metal, lemn, textile și alte materiale, podoabe; c) obiecte de cult: icoane, broderii, orfevrărie, mobilier și altele; d) proiecte și prototipuri de design; e) materiale primare ale filmelor artistice, documentare și de animație; f) monumente de for public, componente artistice expuse în aer liber;	f) componente artistice expuse în aer liber;	Potrivit legislației specifice monumente de for public, aceste bunuri aparțin patrimoniului cultural național imobil. Modificarea are semnificație și din perspectiva circulației bunurilor culturale mobile în afara teritoriului României.
☐ Art. 4 Bunurile aparținând patrimoniului cultural național mobil fac parte, în	Art. 4 (1) Din patrimoniul cultural național mobil fac parte:	Modificarea are ca scop lărgirea categoriei de bunuri culturale prin

funcție de importanța sau de semnificația lor istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, de vechimea, unicitatea sau raritatea lor, din: a) tezaurul patrimoniului cultural național mobil, denumit în continuare tezaur, alcătuit din bunuri culturale de valoare excepțională pentru umanitate; b) fondul patrimoniului cultural național mobil, denumit în continuare fond, alcătuit din bunuri culturale cu valoare deosebită pentru România.	a) bunurile culturale mobile aflate în patrimoniul public sau privat al statului ori al unitatilor administrativ teritoriale și în evidența și administrarea muzeelor și colecțiilor aflate în proprietate publică, arhivelor și fondurilor bibliotecilor publice de drept public; b) bunurile culturale mobile aflate în patrimoniul și inventarele cultelor și asociațiilor religioase cu personalitate juridică; c) bunurile culturale mobile aflate, după caz, în administrarea sau în proprietatea companiilor naționale, regiilor autonome, societăților naționale sau al altor societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat; d) bunurile culturale mobile provenind din siturile arheologice, paleontologice sau geologice, reperate sau nereperate, precum și provenind din săpături legale sau clandestine; e) bunurile culturale mobile clasate, indiferent de regimul lor de proprietate. (2) Bunurile culturale mobile clasate aparținând patrimoniului cultural național mobil fac parte, în funcție de importanța sau de semnificația lor istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, de vechimea, unicitatea sau raritatea lor, din: a) tezaurul patrimoniului cultural	transpunerea art. 2 punctul 1 din Directivă conform căruia: <i>„bun cultural” înseamnă un bun clasificat sau definit de un stat membru, înainte sau după ce a părăsit ilegal teritoriul respectivului stat membru, ca numărându-se printre „bunurile de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică”, în conformitate cu legislația sau procedurile administrative naționale în sensul articolului 36 din TFUE. ”</i>
--	--	--

	național mobil, denumit în continuare tezaur, alcătuit din bunuri culturale de valoare excepțională pentru România și/sau pentru umanitate; b) fondul patrimoniului cultural național mobil, denumit în continuare fond, alcătuit din bunuri culturale cu valoare deosebită pentru România și/sau pentru umanitate.	
Art. 11 Declanșarea procedurii de clasare a bunurilor culturale mobile se face: 1. din oficiu, în următoarele situații: a) pentru bunurile culturale mobile aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale și administrate de instituții publice, regii autonome, companii naționale, societăți naționale sau alte societăți la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar; b) pentru bunurile culturale mobile aflate în proprietatea cultelor religioase; c) pentru bunurile culturale mobile care fac obiectul unei vânzări publice prin licitație sau prin intermediul unui agent autorizat; d) pentru bunurile culturale mobile pentru care se solicită exportul temporar sau definitiv; e) pentru bunurile culturale mobile descoperite întâmplător ori în cadrul unor cercetări arheologice, etnologice, paleontologice sau geologice; f) pentru bunurile culturale mobile	d) pentru bunurile culturale mobile pentru care se solicită scoaterea temporară sau definitivă în afara teritoriului României;	Modificarea este necesară pentru punerea în aplicare a Directivei, ea reprezentând o consecință a modificărilor de la Art. 37.

confiscate; g) pentru bunurile culturale mobile care au făcut obiectul unor tentative de export ilegal; h) pentru bunurile culturale mobile care au părăsit ilegal teritoriul României; i) pentru bunurile aflate în custodia instituțiilor publice, care urmează să fie restituite; j) pentru bunurile culturale mobile ce urmează a fi restaurate; k) pentru bunurile culturale mobile ce fac obiectul declanșării unei cercetări penale; 2. la solicitarea persoanelor fizice și a celorlalte persoane juridice de drept privat, proprietare ale bunului respectiv.	g) pentru bunurile culturale mobile care au făcut obiectul unor tentative de export ilegal sau, după caz, de circulație ilegală în interiorul U.E.;	Modificarea este necesară pentru punerea în aplicare a Directivei.
Art. 12 (1) Clasarea se va efectua pe baza unui raport de expertiză întocmit de experți sau specialiști acreditați de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor.	(1) Clasarea se va efectua pe baza unui raport de expertiză întocmit de experți acreditați de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor.	Modificarea este necesară pentru clarificarea categoriilor persoanelor acreditate de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor, respectiv experți, neexistând două categorii distincte.
	(1)¹ Rapoartele de expertiză în vederea stabilirii oportunității declanșării procedurii de clasare, în condițiile prevăzute de normele de clasare a bunurilor culturale mobile, pot fi întocmite de angajații cu studii de specialitate ai serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii sau ai instituțiilor muzeale și colecțiilor publice de drept public.	Introducerea acestui nou alineat este necesară pentru punerea în aplicare a Directivei.

Art. 15

...

(2) Inventarul patrimoniului cultural național mobil, întocmit pe baza ordinelor privind bunurile culturale mobile clasate, centralizarea, evidența informatizată și administrarea documentelor care au stat la baza întocmirii acestuia se efectuează de Institutul Național al Patrimoniului.

(3) Datele privind patrimoniul cultural național mobil, cu excepția listei cuprinzând bunurile culturale mobile și imaginea acestora, nu au destinație publică, fără acordul proprietarilor bunurilor.

(4) Date privind patrimoniul cultural național mobil pot fi furnizate, la cerere, de Institutul Național al Patrimoniului instituțiilor specializate, cercetătorilor și altor experți și specialiști acreditați, în vederea desfășurării unor activități specifice de identificare și cercetare. Valorificarea datelor astfel dobândite poate fi făcută numai cu consimțământul deținătorului. Comunicarea publică a datelor de identificare a proprietarului se poate face numai cu acordul prealabil al acestuia.

(5) Informațiile cuprinse în inventarul prevăzut la alin. (1) pot fi furnizate organelor de poliție, organelor de urmărire penală și instanțelor judecătorești, numai pentru

(2) Inventarul patrimoniului cultural național mobil clasat, întocmit pe baza ordinelor privind bunurile culturale mobile clasate, centralizarea, evidența informatizată și administrarea documentelor care au stat la baza întocmirii acestuia se efectuează de Institutul Național al Patrimoniului.

(3) Datele privind patrimoniul cultural național mobil clasat, cu excepția listei cuprinzând bunurile culturale mobile, descrierea și imaginea acestora, nu au destinație publică, fără acordul proprietarilor bunurilor.

(4) Date privind patrimoniul cultural național mobil clasat pot fi furnizate, la cerere, de Institutul Național al Patrimoniului instituțiilor specializate, cercetătorilor și altor experți și specialiști acreditați, în vederea desfășurării unor activități specifice de identificare și cercetare. Valorificarea datelor astfel dobândite poate fi făcută numai cu consimțământul deținătorului. Comunicarea publică a datelor de identificare a proprietarului se poate face numai cu acordul prealabil al acestuia.

(5) Informațiile cuprinse în inventarul prevăzut la alin. (1) pot fi furnizate organelor de poliție, organelor de urmărire penală instanțelor judecătorești, pentru exercitarea

Modificarea este necesară pentru punerea în aplicare a Directivei, urmare a modificării articolului Art. 4 din Lege

Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 5, paragraful 1, punctele 1, 2, 3, din Directivă conform căroră:

"Autoritățile centrale ale statelor

soluționarea unor cauze în directă legătură cu respectivele bunuri culturale mobile clasate și numai cu respectarea prevederilor legale în materie.	atribuțiilor legale ale acestora, precum și autorităților competente ale statului membru solicitant care doresc să verifice dacă bunul în cauză constituie un bun cultural, cu condiția ca această verificare să fie efectuată în termen de șase luni de la data notificării statele membre.	<i>membre cooperează și favorizează consultarea între autoritățile competente ale statelor membre. Statele membre asigură îndeplinirea în special a următoarelor sarcini:</i> <i>1. de a căuta, la cererea statului membru solicitant, un anumit bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul său și de a identifica posesorul și/sau deținătorul. Această cerere trebuie să cuprindă toate informațiile necesare pentru a facilita căutarea, în special cele privind localizarea efectivă sau prezumată a bunului;</i> <i>2. de a notifica statele membre în cauză cu privire la descoperirea bunurilor culturale pe teritoriul lor și la existența unor motive întemeiate pentru a presupune că respectivele bunuri au părăsit ilegal teritoriul altui stat membru;</i> <i>3. de a permite autorităților competente ale statului membru solicitant să verifice dacă bunul în cauză constituie un bun cultural, cu condiția ca verificarea să fie efectuată în termen de șase luni de la data notificării prevăzute la punctul 2</i> <i>Dacă această verificare nu este efectuată în termenul prevăzut, punctele 4 și 5 nu se mai aplică;"</i> De asemenea, sunt transpuse dispozițiile art. 5, paragraful 2, din Directivă conform căruia: <i>"Pentru a coopera și a se consulta, autoritățile centrale ale statelor membre utilizează un modul al Sistemul de informare al pieței interne (IMI) instituit</i>
--	---	---

		<i>prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012, special conceput pentru bunuri culturale. Acestea pot de asemenea utiliza IMI pentru a difuza informații relevante de la caz la caz privind bunuri culturale furate sau care au părăsit ilegal teritoriul lor. Statele membre decid cu privire la utilizarea IMI de către celelalte autorități competente în sensul prezentei directive.”</i>
Art. 16 (1) Proprietarii, titularii altor drepturi reale sau ai dreptului de administrare și deținătorii cu orice titlu ai bunurilor culturale mobile pentru care s-a declanșat procedura de clasare au obligația de a permite examinarea bunurilor respective de către experți sau specialiști acreditați.	(1) Proprietarii, titularii altor drepturi reale sau ai dreptului de administrare și deținătorii cu orice titlu ai bunurilor culturale mobile pentru care se declanșează procedura de clasare au obligația de a permite examinarea bunurilor respective de către experți acreditați.	Pentru coroborarea cu art. 12 din Lege.
CAPITOLUL III: Păstrarea, depozitarea și asigurarea securității bunurilor culturale mobile Art. 23 (1) Proprietarii, titularii altor drepturi reale sau ai dreptului de administrare, precum și deținătorii cu orice titlu ai bunurilor culturale mobile clasate au următoarele obligații: a) să asigure cele mai bune condiții de păstrare, conservare și, după caz, de depozitare a bunurilor, prevenind orice degradare, deteriorare sau distrugere a acestora; b) să nu deterioreze și să nu distrugă aceste bunuri, iar în cazul celor din metal nici să nu le topească;		

c)să asigure securitatea acestor bunuri; d)să înștiințeze în termen de maximum 5 zile serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii în cazul constatării unui pericol iminent de distrugere sau de degradare gravă a acestor bunuri; e)să nu utilizeze și să nu permită utilizarea acestor bunuri la organizarea de spectacole, parade ale modei, ca recuzită cinematografică sau teatrală, precum și în orice alte scopuri care le-ar periclita integritatea sau le-ar expune pierderii, deteriorării ori sustragerii; f)să permită accesul specialiștilor din cadrul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii în scopul constatării stării de conservare a acestor bunuri; în cazul deținătorilor persoane fizice și al persoanelor juridice de drept privat accesul specialiștilor serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii va fi posibil numai cu acordul scris al proprietarului privind condițiile de acces.	f) să permită de îndată accesul specialiștilor din cadrul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii ori organelor de poliție în scopul constatării existenței ori a stării de conservare a acestor bunuri; în cazul deținătorilor persoane fizice și al persoanelor juridice de drept privat accesul specialiștilor serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii ori al organelor de poliție se face numai cu acordul scris al proprietarului."	Modificare necesară pentru punerea în aplicare a Directivei.
Art. 37 (1) Scoaterea peste frontieră a bunurilor culturale mobile constituie operațiune de export, care poate fi temporar sau definitiv. (2) Exportul temporar sau definitiv al bunurilor culturale mobile clasate sau neclasate se efectuează numai pe baza certificatului de export.	Articolul 37 (1) Scoaterea, în afara teritoriului Uniunii Europene, a bunurilor culturale mobile constituie, în înțelesul prezentei legi, operațiune de export, care poate fi temporar sau definitiv. (2) Exportul temporar sau definitiv al bunurilor culturale mobile se efectuează numai pe baza certificatului de export sau, după caz, a licenței de export.	Pentru a distinge între situația în care un bun cultural părăsește teritoriul României, respectiv depășește granița Uniunii Europene, este necesară redefinirea exportului ca scoaterea, în afara teritoriului Uniunii Europene, a bunurilor culturale mobile și utilizarea sintagmei circulație ilegală pentru scoaterea în afara teritoriului României

(3) Certificatul de export va fi emis de serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, în condițiile prezentei legi. (4) Exportul temporar pentru bunurile culturale mobile clasate în tezaur, indiferent de proprietar sau de titularul dreptului de administrare, va fi avizat de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor și va fi aprobat de ministrul culturii. (5) Scoaterea din țară, pe orice cale, a bunurilor culturale mobile pentru care nu s-a obținut certificatul de export temporar sau definitiv, eliberat în condițiile legii, constituie operațiune de export ilegal.	(3) Licența de export se eliberează pentru exportul bunurilor culturale mobile în afara spațiului Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile legislației europene în vigoare. (4) Certificatul de export se eliberează pentru exportul în afara spațiului Uniunii Europene a bunurilor culturale mobile ce nu fac obiectul legislației europene în vigoare. (5) Scoaterea bunurilor culturale mobile, în afara teritoriului României, dar în interiorul Uniunii Europene, se face în baza certificatului de circulație în interiorul Uniunii Europene, ce poate fi temporar sau definitiv. (6) Certificatul de export, licența de export sau, după caz certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene, vor fi emise de serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, în condițiile prezentei legi și a normelor metodologice privind regimul circulației bunurilor culturale mobile precum și a legislației europene în vigoare. (7) Scoaterea în afara teritoriului României a bunurilor culturale mobile clasate în tezaur, indiferent de proprietar sau de titularul dreptului de administrare, va fi avizată de Comisia	în interiorul Uniunii europene. Acest fapt implică, utilizarea, după caz, a trei tipuri de documente care aprobă scoaterea bunurilor culturale mobile în afara teritoriului României Întrucât Legea 182/2000 nu reglementează distinct situațiile în care bunurile culturale circulând în afara teritoriului României rămân sau părăsesc spațiul Uniunii Europene coroborarea prevederilor legale interne cu cele internaționale s-a dovedit un proces dificil de implementat la nivel operativ, așa cum o dovedesc rapoartele naționale privind implementarea regulamentelor europene. Prin aceste modificări este reglementată și situația nerevenirii, la data expirării termenului prevăzut, de certificatul de export, licența de export sau, după caz, certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene, pe teritoriului României, a bunurilor culturale mobile care au părăsit temporar teritoriul României, cu forme legale, teritoriul României în vederea incriminării corespunzătoare a faptei.
--	---	---

	Națională a Muzeelor și Colecțiilor și va fi aprobată de ministrul culturii. (8) Scoaterea din țară, pe orice cale, a bunurilor culturale mobile pentru care nu s-a obținut certificatul de export, licență de export sau, după caz, certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene, eliberate în condițiile legii, constituie operațiune de export ilegal sau, după caz, de circulație ilegală în interiorul Uniunii Europene. (9) Nerevenirea bunurilor culturale mobile pe teritoriul României la data expirării termenului prevăzut, de certificatul de export, licența de export sau, după caz, certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene, constituie operațiune de export ilegal sau, după caz, de circulație ilegală în interiorul Uniunii Europene.	
Art. 38 (1) Bunurile culturale mobile clasate, aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, se exportă numai temporar și numai pentru organizarea unor expoziții în străinătate, pentru investigații de laborator, restaurare sau expertizare. (2) Bunurile culturale mobile clasate în tezaur, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi exportate numai temporar.	Articolul 38 (1) Bunurile culturale mobile clasate, aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, pot fi scoase în afara teritoriului României numai temporar și numai pentru organizarea unor expoziții în străinătate, pentru investigații de laborator, restaurare sau expertizare. (2) Bunurile culturale mobile clasate în categoria tezaur, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi scoase în afara teritoriului României numai temporar, pentru o perioadă de maxim 12 luni."	Pentru corelarea cu modificarea propusă la art. 37. Termenul de 12 luni este inclus în vederea corelării cu termenul de valabilitate a licenței de export, așa cum este prevăzut în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1081/2012 al Comisiei din 9 noiembrie 2012 pentru Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al

		Consiliului privind exportul bunurilor culturale
Art. 39 (1) Bunurile culturale mobile clasate în fond, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi exportate definitiv, numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale, cu valoare și semnificație comparabile, care pot constitui unicate sau rarități pentru patrimoniul muzeal din România.	(1) Bunurile culturale mobile clasate în categoria fond, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi scoase definitiv în afara teritoriului României numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale, cu valoare și semnificație comparabile, care pot constitui unicate sau rarități pentru patrimoniul muzeal din România.	Pentru corelarea cu modificarea propusă la art. 37
Art. 40 (1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (1), bunurile culturale mobile clasate în fond, aflate în domeniul privat al statului, respectiv al județelor, municipiilor, orașelor sau comunelor, pot fi exportate definitiv, numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale de aceeași importanță și semnificație culturală și numai în cazuri cu totul excepționale, în care prevalează interesul istoric, științific ori cultural.	„(1) Bunurile culturale mobile clasate în categoria fond, aflate în domeniul privat al statului, respectiv al județelor, municipiilor, orașelor sau comunelor, pot fi scoase definitiv în afara teritoriului României, numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale de aceeași importanță și semnificație culturală și numai în cazuri cu totul excepționale în care prevalează interesul istoric, științific ori cultural.”	Pentru corelarea cu modificarea propusă la art. 37
Art. 41 (1) În cazul cererii de export temporar sau definitiv al unui bun cultural mobil neclasat termenele prevăzute la art. 12 alin. (2) și la art. 14 alin. (1), cumulate, se reduc la 30 de zile.	(1) În cazul cererii de export temporar sau definitiv sau, după caz, de eliberare a certificatului de circulație în interiorul U.E a unui bun cultural mobil neclasat termenele prevăzute la art. 12 alin. (2) și la art. 14 alin. (1), cumulate, se reduc la 60 de zile.	Pentru corelarea cu modificarea propusă la art. 37
Art. 57 Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii au următoarele atribuții în domeniul protejării		

patrimoniului cultural național mobil: a) întocmesc baza de date privind evidența bunurilor culturale mobile clasate, aflate pe raza lor teritorială; b) înregistrează cererile de clasare a bunurilor culturale mobile deținute de instituții nespecializate, de culte religioase, de alte persoane juridice, precum și de persoane fizice; c) efectuează expertiza necesară și întocmesc documentația prevăzută de prezenta lege, în vederea clasării bunurilor culturale mobile; d) înaintează Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor propunerile de clasare; e) înregistrează înștiințările de schimbare a proprietarului sau deținătorului, în cazul bunurilor culturale mobile clasate; f) controlează periodic starea de conservare și de securitate a bunurilor culturale mobile clasate, acordând consultanță de specialitate la solicitarea proprietarilor sau titularilor altor drepturi reale; g) fac propuneri de includere în prioritățile de restaurare a bunurilor mobile clasate în tezaur, aflate la instituțiile nespecializate, cultele religioase, alte persoane juridice decât instituțiile publice specializate, precum și la persoanele fizice; h) verifică dacă operatorii economici autorizați să comercializeze bunuri culturale mobile respectă obligațiile ce		
---	--	--

le revin conform prezentei legi și normelor emise în aplicarea acesteia; i) aprobă, conform prezentei legi, exportul definitiv al bunurilor culturale mobile, eliberând, pe baza expertizei, certificatul de export întocmit potrivit normelor metodologice privind exportul definitiv sau temporar al bunurilor culturale mobile; j) gestionează, în regim extrabugetar, veniturile realizate potrivit prevederilor art. 51 alin. (1) lit. a) și d), după caz, precum și alocațiile de la bugetul de stat, destinate finanțării activităților prevăzute la art. 50 alin. (1); k) colaborează și stabilesc, împreună cu structurile abilitate ale Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului Afacerilor Interne, după caz, măsurile de protecție a bunurilor culturale mobile, în caz de conflict armat sau de calamități naturale; l) orice alte atribuții date în competența lor prin prezenta lege.	i) aprobă, conform prezentei legi, scoaterea bunurilor culturale mobile în afara teritoriului României, precum și exportul definitiv al bunurilor culturale mobile eliberând, pe baza expertizei, sau după caz, în urma stabilirii oportunitatea declanșării procedurii de clasare, certificatul de export, certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene sau, după caz, licența de export, întocmite potrivit Normelor metodologice privind regimul circulației bunurilor culturale mobile."	Pentru corelarea cu modificarea propusă la art. 37
☐CAPITOLUL IX: Restituirea bunurilor culturale mobile care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene ☐Art. 59 Prezentul capitol reglementează	Art. 59 Prezentul capitol reglementează	Modificare necesară pentru corecta

restituirea de către statul român a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, începând cu data de 1 ianuarie 1993, și transpune prevederile Directivei <u>93/7/CEE</u> a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale ce au părăsit în mod ilegal teritoriul unui stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 074 din 27 martie 1993. Categoriile din care trebuie să facă parte bunurile culturale ce fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.	restituirea de către statul român a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, începând cu data de 1 ianuarie 1993, și transpune prevederile Directivei 2014/60/UE a Parlamentului european și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (Reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 159 din 28.5.2014.	identificare a Directivei ce reglementează domeniul.
Art. 60 Art. 60 (1) În înțelesul prezentului capitol, prin bun cultural se înțelege, după caz, bunul care face parte din: a) tezaur sau fond, fiind clasat în una dintre aceste categorii juridice înainte ori după părăsirea ilegală a teritoriului României; b) tezaurul unui stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația statului respectiv, fiind clasat în această categorie înainte ori după părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene; c) colecțiile publice care figurează în patrimoniul și în inventarele muzeelor, arhivelor și fondurilor bibliotecilor din România sau din unul dintre statele	Art. 60 Art. 60 (1) În înțelesul prezentului capitol, prin bun cultural se înțelege, după caz, bunul care face parte din: a) patrimoniul cultural național al României fiind clasificat sau definit ca atare înainte ori după părăsirea ilegală a teritoriului național; b) patrimoniul național al unui stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația statului respectiv, fiind clasificat sau definit ca atare înainte ori după părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene;	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 2 punctul 1 din Directivă conform căruia: <i>„În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „bun cultural” înseamnă un bun clasificat sau definit de un stat membru, înainte sau după ce a părăsit ilegal teritoriul respectivului stat membru, ca numărându-se printre „bunurile de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică”, în conformitate cu legislația sau procedurile administrative naționale în sensul articolului 36 din TFUE.”</i>

membre ale Uniunii Europene; d)patrimoniul și inventarele cultelor religioase și ale instituțiilor eclesiastice din România sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene; e)una dintre categoriile incluse în anexa la prezenta lege.	lit. e) se abrogă	Modificare necesară pentru punerea în acord cu abrogarea Anexei din Lege.
Art. 61 (1)În înțelesul prezentului capitol, părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene desemnează, după caz: a)ieșirea unui bun cultural de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, cu încălcarea legislației acestui stat în materie de protecție a bunurilor culturale; b)nerevenirea la sfârșitul unui export temporar legal sau orice încălcare a uneia dintre condițiile acestui export temporar a unui bun cultural. (2)În înțelesul prezentului capitol, prin posesor al bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține, fizic, în nume propriu, respectivul bun cultural. (3)În înțelesul prezentului capitol, prin deținător al bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține, fizic, respectivul bun cultural, în numele	(1) În înțelesul prezentului capitol, părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene desemnează, după caz: a) ieșirea unui bun cultural de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, cu încălcarea legislației acestui stat în materie de protecție a bunurilor culturale sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 116/2009; b) nerevenirea la sfârșitul unei scoateri legale temporare în afara teritoriului național sau orice încălcare a uneia dintre condițiile acestei scoateri temporare a unui bun cultural. (3) În înțelesul prezentului capitol, prin „stat membru solicitant” se înțelege statul membru al cărui bun cultural a părăsit ilegal teritoriul său;	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 2 punctul 2 din Directivă conform căruia părăsirea ilegală reprezintă: <i>“(a) orice părăsire a teritoriului unui stat membru cu încălcarea legislației statului membru în cauză în domeniul protejării bunurilor de patrimoniu național sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 116/2009; sau (b) orice nereturnare, la sfârșitul perioadei unei expedieri temporare legale, sau orice altă încălcare a uneia dintre celelalte condiții ale acestei expedieri temporare;”</i> Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 2, punctul 3 din Directivă conform căruia: <i>„stat membru solicitant” înseamnă statul membru al cărui bun cultural a părăsit ilegal teritoriul său;”</i>

unei alte persoane fizice sau juridice, alta decât proprietarul de drept al bunului respectiv.	(4) În înțelesul prezentului capitol, prin „stat membru solicitat” se înțelege statul membru pe teritoriul căruia se găsește un bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui alt stat membru; (5) În înțelesul prezentului capitol, prin „restituire” se înțelege returnarea materială a bunului cultural pe teritoriul statului membru solicitant; (6) În înțelesul prezentului capitol, prin „posesor” se înțelege persoana care deține material bunul cultural în numele său; (7) În înțelesul prezentului capitol, prin „deținător” se înțelege persoana care deține material bunul cultural în numele altcuiva.	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 2 punctul 4 din Directivă conform căruia: <i>„stat membru solicitat” înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se găsește un bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui alt stat membru;</i> Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 2 punctul 5 din Directivă conform căruia: <i>„restituire” înseamnă returnarea materială a bunului cultural pe teritoriul statului membru solicitant;</i> Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 2 punctul 6 din Directivă conform căruia: <i>„posesor” înseamnă persoana care deține material bunul cultural în numele său;</i> Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 2 punctul 7 din Directivă conform căruia: <i>„deținător” înseamnă persoana care deține material bunul cultural în numele altcuiva;</i>
Art. 64 (1) Statul membru al Uniunii Europene, proprietar al bunului cultural descoperit, are dreptul de a verifica dacă bunul respectiv este un bun cultural, în termen de două luni de la data	(1) Statul membru al Uniunii Europene, proprietar al bunului cultural descoperit, are dreptul de a verifica dacă bunul respectiv este un bun cultural, în termen de șase luni de la data	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 5 paragraful 1, punctul 3 din Directivă conform căruia: <i>„Statele membre asigură îndeplinirea în special a următoarelor sarcini: de a</i>

comunicării notificării prevăzute la art. 62 alin. (1) și, după caz, la art. 63 alin. (2). (2) Măsurile de conservare prevăzute la art. 62 alin. (2) și la art. 63 alin. (2) încetează dacă statul membru al Uniunii Europene interesat nu introduce acțiunea în restituire în termen de un an de la data la care a luat la cunoștință despre locul unde se află bunul cultural și despre identitatea posesorului sau detentorului, în condițiile prezentului capitol. (3) Autoritățile române competente vor lua toate măsurile necesare pentru a preveni orice tentativă de a eluda procedura de restituire a bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene. (4) Autoritățile române competente vor acționa ca mediator între posesorul său, după caz, deținătorul bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene și statul solicitant, în vederea restituirii bunului cultural respectiv, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului statului solicitant de a iniția acțiune în instanță, în vederea restituirii bunului cultural.	comunicării notificării prevăzute la art. 62 alin. (1) și, după caz, la art. 63 alin. (2). (2) Măsurile de conservare prevăzute la art. 62 alin. (2) și la art. 63 alin. (2) încetează dacă statul membru al Uniunii Europene interesat nu introduce acțiunea în restituire în termen de trei ani de la data la care a luat la cunoștință despre locul unde se află bunul cultural și despre identitatea posesorului sau detentorului, în condițiile prezentului capitol."	<i>permite autorităților competente ale statului membru solicitant să verifice dacă bunul în cauză constituie un bun cultural, cu condiția ca verificarea să fie efectuată în termen de șase luni de la data notificării prevăzute la punctul 2"</i> Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 8 alineatul (1) din Directivă conform căruia: <i>"Legislația statelor membre dispune că acțiunea în restituire prevăzută de prezenta directivă se prescrie în termen de trei ani de la data la care autoritatea centrală competentă a statului membru solicitant a luat cunoștință de locul în care se găsește bunul cultural și identitatea posesorului sau a deținătorului acestuia."</i>
---	--	--

(5) Autoritățile române competente vor informa statul solicitant cu privire la inițierea procedurii de restituire, în condiții de siguranță, a bunului cultural respectiv.	(6) Cooperarea și consultarea cu autoritățile centrale ale statelor membre se va face și prin utilizarea modului pentru bunuri culturale al Sistemului de informare al pieței interne, în continuare denumit IMI, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012. (7) Schimbul de informații prin intermediul IMI se face în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private.	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 5, punctul 2 din Directivă conform căruia: <i>“Pentru a coopera și a se consulta, autoritățile centrale ale statelor membre utilizează un modul al Sistemului de informare al pieței interne (IMI) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012, special conceput pentru bunuri culturale. Acestea pot de asemenea utiliza IMI pentru a difuza informații relevante de la caz la caz privind bunuri culturale furate sau care au părăsit ilegal teritoriul lor. Statele membre decid cu privire la utilizarea IMI de către celelalte autorități competente în sensul prezentei directive.”</i> Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 7 paragraful 3 din Directivă conform căruia: <i>“Schimbul de informații se efectuează prin intermediul IMI, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, fără a aduce atingere posibilității ca autoritățile centrale competente să utilizeze alte mijloace de comunicare în afara IMI.”</i>
☐ Art. 65 ... (4) Guvernul României, prin Ministerul Culturii, va prezenta Comisiei Europene, o dată la 3 ani, un raport	(4) Guvernul României, prin Ministerul Culturii, va prezenta Comisiei Europene, o dată la 5 ani, un raport	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 17, alineatul (1) din Directivă conform căruia:

privind acțiunile introduse cu privire la restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.	privind acțiunile introduse cu privire la restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene. (5) Primul raport va fi transmis Comisiei Europene în maxim 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii.	<i>"Până la 18 decembrie 2015 și ulterior din cinci în cinci ani, statele membre transmit Comisiei un raport privind aplicarea prezentei directive"</i>
Art. 66 (1) Acțiunea în restituire prevăzută la art. 65 alin. (1) se prescrie în termen de un an de la data la care statul membru al Uniunii Europene reclamant a luat cunoștință despre locul unde se află bunul cultural și despre identitatea posesorului sau detentorului, dar nu mai târziu de 30 de ani de la data la care bunul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului reclamant, membru al Uniunii Europene.	(1) Acțiunea în restituire prevăzută la art. 65 alin. (1) se prescrie în termen de trei ani de la data la care statul membru al Uniunii Europene reclamant a luat cunoștință despre locul unde se află bunul cultural și despre identitatea posesorului sau detentorului, dar nu mai târziu de 30 de ani de la data la care bunul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului reclamant, membru al Uniunii Europene.	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 8 alineatul (1) din Directivă conform căruia: <i>"Legislația statelor membre dispune că acțiunea în restituire prevăzută de prezenta directivă se prescrie în termen de trei ani de la data la care autoritatea centrală competentă a statului membru solicitant a luat cunoștință de locul în care se găsește bunul cultural și identitatea posesorului sau a deținătorului acestuia. În orice circumstanțe, acțiunea în restituire se prescrie în termen de treizeci de ani de la data la care bunul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului membru solicitant."</i>
Art. 67 (1) Curtea de Apel București hotărăște restituirea bunului cultural dacă s-a stabilit că bunul care face obiectul acțiunii în restituire este un bun cultural în sensul art. 60 și că părăsirea teritoriului național al statului membru al Uniunii Europene are caracter ilegal, în condițiile art. 61. (2) În condițiile alin. (1), instanța hotărăște acordarea unei despăgubiri		

echitabile posesorului bunului cultural, precum și instituției specializate care a efectuat măsurile de conservare prevăzute la art. 62 alin. (2) și la art. 63 alin. (2), după caz. Acordarea despăgubirii posesorului este dispusă numai în cazul depunerii de către acesta a tuturor diligentelor cu ocazia achiziționării bunului cultural respectiv. (3) Sentința Curții de Apel București prin care se dispune restituirea bunului cultural și acordarea despăgubirilor prevăzute la alin. (2) poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție în termen de 15 zile de la comunicare. Înalta Curte de Casație și Justiție va judeca recursul de urgență.	„(3)¹ Pentru a determina dacă posesorul a depus diligența necesară, se ține cont de toate circumstanțele achiziției, în special de documentația privind proveniența bunului, de autorizațiile de ieșire necesare în temeiul legislației statului membru solicitant, de natura părților, de prețul plătit, de eventuala consultare de către posesor a registrelor accesibile privind bunuri culturale furate și de orice informații pertinente pe care acesta ar fi putut să le obțină în mod rezonabil sau de orice alt demers pe care o persoană rezonabilă l-ar fi întreprins în aceleași circumstanțe.	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 10, paragraful 2 din Directivă conform căruia: <i>“Pentru a determina dacă posesorul a depus diligența necesară, se ține cont de toate circumstanțele achiziției, în special de documentația privind proveniența bunului, de autorizațiile de ieșire necesare în temeiul legislației statului membru solicitant, de natura părților, de prețul plătit, de eventuala consultare de către posesor a registrelor accesibile privind bunurile culturale furate și de orice informații pertinente pe care acesta ar fi putut să le obțină în mod rezonabil sau de orice alt demers pe care o persoană rezonabilă l-ar fi întreprins în aceleași circumstanțe.”</i>
(4) În cazul admiterii recursului prevăzut		

la alin. (3), Înalta Curte de Casație și Justiție, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond. ☐(5)Plata despăgubirilor prevăzute la alin. (2) cade în sarcina statului membru al Uniunii Europene reclamant, se efectuează în momentul remiterii materiale a bunului care a făcut obiectul acțiunii în restituire și trebuie să acopere, după caz: a)cheltuielile efectuate de posesorul de bună-credință în legătură cu achiziționarea și conservarea bunului cultural; b)cheltuielile efectuate de instituția specializată în legătură cu conservarea bunului cultural. (6)Cheltuielile ce decurg din executarea hotărârii judecătorești prin care se restituie bunul cultural cad în sarcina statului membru al Uniunii Europene reclamant. (7)Dreptul statului membru al Uniunii Europene reclamant de a intra în posesia bunului cultural care face obiectul restituirii se prescrie în termen	(4)¹ În caz de donație sau de succesiune, posesorul nu poate beneficia de un statut favorabil față de persoana de la care a achiziționat bunul cu acest titlu. (5)¹ Ministerul Culturii ia măsuri pentru restituirea către statul reclamant a bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul acestuia, în vederea efectuării de către statul reclamant a plății despăgubirilor acordate de instanța de judecată posesorului sau deținătorului de bună-credință, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 10, paragraful 3 din Directivă conform căruia: <i>“În caz de donație sau de succesiune, posesorul nu poate beneficia de un statut favorabil față de persoana de la care a achiziționat bunul cu acest titlu.”</i> Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 10 paragraful 1 din Directivă conform căruia: <i>“În cazul în care se dispune restituirea bunului, instanța competentă a statului membru solicitat acordă posesorului o despăgubire echitabilă în funcție de circumstanțele cazului în speță, cu condiția ca posesorul să dovedească faptul că a depus diligența necesară pentru achiziție.”</i>
---	--	--

de 3 ani de la data la care hotărârea judecătorească prin care se dispune restituirea bunului respectiv a rămas definitivă și irevocabilă, dacă în acest termen statul membru reclamant nu plătește despăgubirile prevăzute la alin. (2).		
⇒CAPITOLUL X: Recuperarea bunurilor culturale mobile care au părăsit ilegal teritoriul României ⇒Art. 70 (1)Ministerul Culturii poate cere oricărui stat, în condițiile legii, efectuarea de cercetări în vederea descoperirii locului unde se află, precum și a identificării posesorului sau deținătorului unui anume bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul României; cererea trebuie să cuprindă date cu privire la descrierea bunului cultural, precum și informații cu privire la localizarea prezumtivă a bunului cultural în cauză. (2)Acțiunea în restituirea bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul statului român poate fi introdusă de Ministerul Culturii. (3)Categoriile din care trebuie să facă parte bunurile culturale ce fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa la prezenta lege. (4)Recuperarea bunului cultural astfel identificat în condițiile alin. (1) se realizează conform procedurilor legale convenite între părți. (5)Prevederile art. 61 se aplică în mod corespunzător bunurilor culturale	(3) Bunurile culturale care fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute la art. 60 din prezenta lege.	Modificare indirectă necesară pentru coroborarea cu abrogarea Anexei prezentei Legi, corelând totodată cu modificările operate la art. 60 din Lege.

mobile din România care fac obiectul prezentului capitol.	(6) Înainte de a introduce acțiunea în restituire, Ministerul Culturii poate decide participarea la o procedură de arbitraj, în conformitate cu legislația internă a statului membru solicitat."	Modificare necesară pentru transpunerea art. 5 paragraful 1, punctul 6 din Directivă conform căruia: <i>"fără a aduce atingere articolului 6, autoritățile competente ale statului membru solicitat pot facilita mai întâi punerea în aplicare a unei proceduri de arbitraj, în conformitate cu legislația internă a statului membru solicitat și cu condiția ca statul membru solicitant și posesorul sau deținătorul să își exprime în mod formal acordul."</i>
Art. 71 (1) Ministerul Culturii ia măsuri pentru restituirea către statul reclamant a bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul acestuia, precum și pentru efectuarea de către statul reclamant a plății despăgubirilor acordate de instanța de judecată posesorului sau deținătorului de bună-credință, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural. (2) Ministerul Culturii ia măsuri pentru revenirea în țară a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul statului român, precum și pentru efectuarea de către statul român a părții despăgubirilor acordate de instanța de judecată posesorului sau deținătorului bunului, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.	Alineatul (1) se abrogă.	Este necesară abrogarea întrucât prevederile acestui articol se regăsesc la art. Art 67, alin. (5)¹

Art. 73 Ministerul Culturii va notifica autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la recuperarea bunurilor culturale ce au părăsit ilegal teritoriul României.	(1) Ministerul Culturii va notifica, inclusiv prin intermediul sistemului de informare al pieței interne (IMI), autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la recuperarea bunurilor culturale ce au părăsit ilegal teritoriul României. (2) Ministerul Culturii va utiliza sistemul de informare al pieței interne (IMI), după caz, pentru a difuza informații relevante privind bunurile culturale care au fost furate sau care au părăsit ilegal teritoriul României.	Modificarea este necesară pentru transpunerea art. 7, din Directivă conform căruia: <i>“Autoritatea centrală competentă a statului membru solicitant informează de îndată autoritatea centrală competentă a statului membru solicitat cu privire la introducerea acțiunii în restituire pentru a asigura restituirea bunului în cauză. Autoritatea centrală competentă a statului membru solicitat informează de îndată autoritățile centrale ale celorlalte state membre. Schimbul de informații se efectuează prin intermediul IMI, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, fără a aduce atingere posibilității ca autoritățile centrale competente să utilizeze alte mijloace de comunicare în afara IMI.”</i> Prezentul articol transpune și art. 5, paragraful 2, din Directivă conform căruia: <i>Acestea pot de asemenea utiliza IMI pentru a difuza informații relevante de la caz la caz privind bunuri culturale furate sau care au părăsit ilegal teritoriul lor.”</i>
Art. 77 Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 75 se fac de specialiștii serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, care, la cererea lor, vor fi asistați de	Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 75 se fac de către specialiștii serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și/sau de către agenți și ofițeri de poliție	Se urmărește corelarea actului normativ cu prevederile legislației Poliției Române în domeniul prevenirii și combaterii faptelor ilicite având ca obiect bunurile ce fac parte din patrimoniul cultural național mobil

organele de poliție	din cadrul Poliției Române..	
Art. 83 (1) Efectuarea de operațiuni de export ilegal se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.	Art. 83 (1) Efectuarea fără certificat de export, licență de export sau, după caz, certificat de circulație în interiorul U.E., a oricăror acte sau fapte care, potrivit dispozițiilor prezentei legi, constituie operațiuni de export ilegal sau, după caz, de circulație ilegală în interiorul U.E., constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.	Modificare necesară pentru corelarea cu modificarea propusă la art. 37
CAPITOLUL XII: Dispoziții tranzitorii și finale Art. 90 (1) În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I), Ministerul Culturii va emite, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor: a)Normele de clasare a bunurilor culturale mobile; b)Normele de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate; c)Normele de conservare și restaurare a bunurilor culturale aflate în colecții publice; d)Normele de acreditare a experților; e)Normele de acreditare a specialiștilor; f)Normele de acreditare a conservatorilor și restauratorilor; g)Normele privind autorizarea laboratoarelor și a atelierelor de conservare și restaurare; h)Normele metodologice privind	h) Normele metodologice privind	Modificare necesară pentru corelarea

exportul definitiv sau temporar al bunurilor culturale mobile; ☐i) Normele privind comerțul cu bunuri culturale mobile.	regimul circulației bunurilor culturale mobile;	cu modificarea propusă la art. 37
☐ ANEXĂ: CATEGORII DE BUNURI CULTURALE ce pot face obiectul restituirii, respectiv al recuperării, în înțelesul cap. IX și X ☐ 1. Obiecte arheologice mai vechi de 100 de ani, care provin din: a) descoperiri și săpături arheologice, terestre sau subacvatice; b) situri arheologice; c) colecții arheologice. 2. Elemente provenite din dezmembrarea unui monument artistic, istoric sau religios, ce constituie parte integrantă din acesta, mai vechi de 100 de ani. 3. Picturi sau tablouri realizate integral de mână, în orice tehnică și pe orice tip de suport. 4. Mozaicuri, altele decât cele incluse la pct. 1 sau la pct. 2, și desene realizate integral de mână, în orice tehnică și pe orice tip de suport. 5. Gravuri originale, stampe, serigrafii și litografii, împreună cu matrițele și primele exemplare imprimate ale acestora. 6. Producții originale de artă statuară sau sculpturi și copii executate prin același procedeu ca și originalul, altele decât cele incluse la pct. 1. 7. Fotografii, filme și negativele acestora.	ANEXA Se abrogă	Pentru corelare cu modificările de la art. 4

8. Incunabule și manuscrise, inclusiv hărți și partituri muzicale, ca exemplare individuale sau în colecții. 9. Cărți mai vechi de 100 de ani, ca exemplare izolate sau în colecții. 10. Hărți imprimate mai vechi de 200 de ani. 11. Arhive și componente ale acestora, de orice tip, în orice tehnică, având elemente mai vechi de 50 de ani. 12. _ a) Colecții și specimene provenind din colecții de zoologie, botanică, mineralogie sau anatomie; b) Colecții cu semnificație istorică, paleontologică, etnografică sau numismatică. 13. Mijloace de transport mai vechi de 75 de ani. 14. Orice alt bun cultural mobil neinclus în categoriile prevăzute la pct. 1-13, mai vechi de 50 de ani.		
---	--	--

